முதலாம் வருகையும் இரண்டாம் வருகையும்

First Coming & Second Coming

R. ஸ்டான்லி

பாரம்பரியக் கிறிஸ்தவத்தில் அதிகமாய்க் கொண்டாடப்படும் பண்டிகை கிறிஸ்துமஸ்தான். அது கிறிஸ்துவின் முதலாம் வருகையைப் பற்றியது. மனித சரித்திரத்தில் இது நிகரற்ற சம்பவம் என்பது மறுக்க முடியாதது. கடவுளது தீர்க்கதரிசன நாட்காட்டியில் அடுத்து நிகழவிருக்கும் அதிமுக்கிய சம்பவம் கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையே. கிறிஸ்துவின் பூவுலக வாழ்வைச் சித்தரிக்கும் நான்கு சுவிசேஷங்களில் மத்தேயு, லூக்கா ஆகிய இரண்டு மட்டுமே கிறிஸ்துவின் பிறப்பை விவரிக்கின்றன. ஆனால் அவரது இரண்டாம் வருகையோ நான்கு சுவிசேஷங்களிலும் விரிவாய் எழுதப்பட்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, மத்தேயு 24,25; மாற்கு 13; லூக்கா 21; யோவான் 14:1-3 ஆகிய பகுதிகளைப் பாருங்கள். அது மட்டுமல்ல, நடபடிகளிலோ நிருபங்களிலோ கிறிஸ்துமஸ் குறித்த தகவல்கள் எதுவுமில்லை; இப்புத்தகங்கள் எல்லாவற்றிலும் கிறிஸ்துவின் மறு வருகை குறித்து எழுதப்பட்டவையோ ஏராளம். திருமறையில் முதல் வருகை குறித்து ஏறத்தாழ 100 தீர்க்கதரிசனங்களும், மறு வருகை குறித்தோ ஏறத்தாழ 300 தீர்க்கதரிசனங்களும் காணப்படுகின்றன. இப்படியிருப்பதால் கிறிஸ்துமஸ் முக்கியமற்றது என்று சொல்லவில்லை; மாறாக, சரித்திரத்தின் இந்தக் காலக்கட்டத்தில் எதைக் குறித்து நாம் கூடுதலாகச் சிந்திக்கவேண்டுமென்று புரிவது அவசியம்.

கிறிஸ்துமஸ் பாடல் பவனி

நவம்பரிலேயே பாடல் பவனிகள் துவங்கிவிடுகின்றன! முந்திய பறவைக்குத்தான் புழு என்பது போல் இல்லங்களுக்கு எந்தக் குழு முதலாவது செல்லுகிறதென்று போட்டாபோட்டி! ஐயகோ, இந்த அளவுக்குக் கிறிஸ்துமஸ் பவனிகள் வியபாரமயமாகிவிட்டன. கிறிஸ்து பிறந்தாரென்று சொல்லுவதற்காய்ப் படுக்கையில் தூங்கிக்கொண்டிருக்கும் கிறிஸ்தவர்களை எழுப்புவானேன்? அதுதான் ஆண்டாண்டு காலமாய் அவர்களுக்குத் தெரியுமே! இது அர்த்தமற்ற சடங்கு. அப்படியே நீங்கள் பாடல் பவனி செல்ல விரும்பினால், கிறிஸ்து நிச்சயம் சீக்கிரம் வருகிறார் என்று கிறிஸ்தவர்களுக்குச் சொல்லி, அவர்கள் ஆயத்தப்படத் துரிதப்படுத்துங்கள். இரண்டாம் வருகை குறித்த நல்ல பிரசுரங்களை அவர்களிடம் விட்டுச்சென்று அவர்கள் ஆயத்தப்பட உதவுங்கள். (*''உன் தேவனைச் சந்திக்க நீ ஆயத்தமா?''* என்ற எனது 20-பக்கக் கைப்பிரதி இதற்குப் பொருத்தமாயிருக்கும்.) ஆதிக் கிறிஸ்தவர் பயன்படுத்திய *''மாரநாதா''* (= கர்த்தர் வருகிறார்) என்ற வாழ்த்துச் சொல்லால் வீடுகளிலிருப்போரை வாழ்த்துங்கள் (1 கொரி 16:22). கிறிஸ்துமஸ் வாழ்த்து அட்டைகளிலும் இந்த வாழ்த்துச் சொல்லை எழுதி அனுப்புங்கள்.

தேவதூதர்கள்தான் பவனிக்குழுவாய் முதலாவது சென்றவர்கள் (லூக் 2:9-14), மேய்ப்பர்கள் அடுத்த குழுவினர். அவர்கள் அந்த மகிழ்ச்சியான செய்தியை எங்கும் பரப்பினர் (வச 17). இந்த மேய்ப்பரை நாம் முதல் சுவிசேஷகர் எனலாம். கிறிஸ்தவரல்லாத நமது அயலகத்தாரைச் சந்திப்பதற்குக் கிறிஸ்துமஸ் காலம் நல்லதொரு வாய்ப்பாகும். இந்தப் பண்டிகை நாட்களை இதற்குச் சாதகமாய்ப் பயன்படுத்திக்கொள்ள கிறிஸ்தோரை நான் ஊக்குவிக்கிறேன். பண்டிகைகளை மார்க்க பக்தியுள்ள இந்தியா மதிக்கிறது. ஆனால் ஒரு காரியம், கிறிஸ்தவல்லாதோர் இல்லங்களுக்குச் செல்லும்போது காணிக்கை பெட்டி எடுத்துச் செல்லாதீர்கள்!

தேவ தூதர்கள்

கிறிஸ்துமஸின்போது தூதர்கள் முக்கிய பங்கு வகித்தனர். தூதன் முதலாவது தோன்றியது மரியாளுக்கு; அது காபிரியேல் (லூக் 1:26). அடுத்து யோசேப்புக்கு; இங்கு தூதனின் பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை (மத் 1:20). அடுத்து மேய்ப்பருக்குத் தூதர் தோன்றினர் (லூக் 2:9-13). அடுத்தடுத்து யோசேப்புக்குத் தூதர் தோன்றினர் (மத் 2:13,19). பிசாசினால் கிறிஸ்து கடுமையாய்ச் சோதிக்கப்பட்ட பின்னர் தூதர் அவருக்குப் பணிவிடை செய்தனர் (மத் 4:11; மாற் 1:13). கெத்செமனே தோட்டத்தில் ஒரு தூதன் அவரைப் பலப்படுத்தினான் (லூக் 22:43).

கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையின்போது தூதர் மறுபடியும் முக்கிய பங்கு வகிப்பர். காலத்தின் முடிவில் கதிர்களாகிய இறை மக்களைப் பதர்களாகிய பிசாசின் மக்களிடமிருந்து பிரிக்கும் அறுவடையாளராய்த் தூதர் செயல்படுவர் (மத் 13:37-40). தானதர்மச் செயல்களின் அடிப்படையில் செம்மறியாடுகளையும் வெள்ளாடுகளையும் வெவ்வேறாய்ப் பிரிக்க மனுமகன் தமது சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருக்கும்போது அவருடன் தூதர் இருப்பர் (மத் 25:31-33). சுவிசேஷத்திற்குக் கீழ்ப்படியாதோரைத் தண்டிக்க ஆண்டவர் வானத்திலிருந்து வரும்போது வல்லமை பொருந்திய தூதர் அவருடனிருப்பர் (2 தெச 1:7,8). முத்திரைகளை உடைப்பது, எக்காளங்கள் ஊதுவது, வாதைகளை அனுப்புவது, மற்றும் கடவுளது கோபத்தின் கலசங்களை ஊற்றுவது ஆகியவற்றால் தேவனது நியாயத்தீர்ப்பை அளிப்பதில் தூதர் வகிக்கும் பங்கினை வெளி 7 முதல் 18 அத்தியாயங்களில் வாசித்துத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள்.

கிறிஸ்துவின் முதல் வருகைக்கும் இரண்டாம் வருகைக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில், அவரை விசுவாசித்து நித்திய இரட்சிப்பை சுதந்தரிக்க விருப்போருக்குப் ''பணிவிடை ஆவிகளாய்த்'' தூதர் செயலாற்றுவர் (எபி 1:14). அவர்கள் நமக்குக் காவலாளிகளாயிருக்கின்றனர் (சங் 34:7); குறிப்பாய் நமது பிள்ளைகளைக் காக்கின்றனர் (மத் 18:30). அவர்கள் நம்மை வழிநடத்துகின்றனர் (அப் 8:26; 10:3-6,22), நம்மை ஊக்குவிக்கின்றனர் (அப் 27:23-25), இக்கட்டுகளில் நமக்கு உதவுகின்றனர் (மத் 28:2; மாற் 16:3-5; அப் 5:19). நமது நற்செய்திப்பணியின் கனிகளில் அவர்கள் விண்ணில் மகிழுகின்றனர் (லூக் 15:10). நமது சபைக் கூடுகைகளில் பயபக்தியான ஒழுங்குமுறைகள் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றனவா என்று கவனிக்கின்றனர். பெண்கள் முக்காடிட்டுக்கொள்வதைப்பற்றிப் பேசும்போது பவுல் இதைக் குறிப்பிடுகிறான் (1 கொரி 11:10). ஏசாயாவின் தரிசனத்தில், ஆண்டவரை ஆராதிக்கும்போது, சேராபீன்கள் தங்கள் முகங்களையும் பாதங்களையும் மூடிக்கொண்டனர் (ஏசா 6:1-3). சபைத் தலைவர்கள் பாரபட்சத்துடன் நடந்துகொண்டால் தூதர் அதற்கெதிராய்ச் சாட்சியாயிருக்கின்றனர் (1 தீமோ 5:21). நமது விருந்தோம்பலைச் சோதித்துப் பார்க்கத் தூதர் சில வேளைகளில் அன்னியர்போல் வருகின்றனர் (எபி 13:2; ஆதி 18:1-19:1; யோபு 31:32). நாம் மரிக்கும்போது அவர்கள் நம்மைப் பரலோகத்திற்குச் சுமந்து செல்கின்றனர் (லூக் 16:22). சர்வ

வல்ல ஆண்டவரை ஆராதிக்கப் பரம எருசலேமில் எண்ணிலடங்கா தூதருடன் நாம் சேர்ந்துகொள்வோம் (எபி 12:22; வெளி 5:11). இவ்வளவு மகிமையான பணிகள் தூதருக்கு இருப்பினும், பக்திப் பரவசத்தில் நாம் அவர்களைத் தொழுதுவிடக்கூடாது (கொலோ 2:18; வெளி 19:10; 22:8,9). சொல்லப்போனால், திருச்சபையாகிய நாமே விழுந்துபோன தூதர்களை நியாயந்தீர்ப்போம் (1 கொரி 6:3; 2 பேது 2:4). இவ்விதம் தூதர் நமக்குச் சிலாக்கியமாகவும் சவாலாகவும் இருக்கின்றனர்!

குடும்பம்

குழந்தையாயிருந்து சிறுவனாகவும், பின்னர் வாலிபனாகவும் வளர்ந்து வந்த இயேசுவுக்கு மரியாளும் யோசேப்பும் ஆரோக்கியமான குடும்பச் சூழலை உருவாக்கித் தந்தனர். கிறிஸ்துமஸ் சரிதை முழுவதிலும் மரியாளின் தெய்வ பக்தியான அருங்குணங்கள் தெளிவாய்க் காணப்படுகின்றன. பரிசுத்த ஆவியினால் அவள் கருத்தரிப்பாளென்று தூதன் சொல்லியது அவளுக்குப் புரியாவிடினும், இறைவார்த்தையின் மீதுள்ள விசுவாசத்தால் தாழ்மையுடன் அதற்கு அடிபணிந்தாள்: ''இதோ, நான் ஆண்டவருக்கு அடிமை! உமது வார்த்தையின்படியே எனக்கு ஆகட்டும்!'' (லூக் 1:38). அவசரப்பட்டு எதையும் பேசிவிடாமல் காரியங்களை இருதயத்தில் வைத்துத் தியானிக்கும் நற்குணம் அவளுக்கிருந்தது (லூக் 2:19,51). முதிர்ந்த தேவப் பிள்ளைகளது சகவாசத்தை அவள் நாடினாள். தூதன் அவளை விட்டுப்போனதும் எலிசபெத்தைச் சந்திக்க அவள் ''தீவிரமாய்ப்'' புறப்பட்டுப் போனாளாம் (லூக் 1:39,40). ஒரு மூத்த தாய் போன்ற எலிசபெத்து இல்லற வாழ்வு, பிள்ளை வளர்ப்பு போன்றவற்றிற்கான உயரிய பாடங்களை மரியாளுக்குச் சொல்லிக்கொடுத்திருப்பாள் (தீத் 2:4,5). மரியாளின் கீதத்தில், அப்பப்பா, எத்தனை சத்தியங்கள்! (லூக் 1:46-55). நிறைகர்ப்பிணியாயிருந்தாலும், அரசு கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து குடிமதிப்பெழுதத் தன் கணவனுடன் பயணித்தாள் (லூக் 2:1-6).

ஆன்மீகத்தில் மரியாளைவிட யோசேப்பு எவ்வளவும் குறைந்தவனல்ல. அவள் மணமாகுமுன்பே கருத்தரித்ததால், சட்டப்படி, அவன் அந்த நிச்சயத்தை முறித்திருக்கலாம் (உபா 24:1). அது அவளுக்கு சமுதாயத்தில் அவமானமாயிருந்திருக்கும் (மத் 1:19). எவ்வளவு கனிவான மனிதன் அவன், பாருங்கள்! பைபிள் அவனை ''நீதிமான்''

என்றழைக்கிறது! திருக்குழந்தையை அவள் பெற்றெடுக்கும்வரை அவளுடன் பாலுறவு வேண்டாமென்று அவனே தீர்மானித்துக் கொண்டான் (வச 25). ஆவியின் கனிகளில் கடைசியான, ஆனால் முக்கியமான, தன்னடக்கத்திற்கு என்னே எடுத்துக்காட்டு (கலா 5:23)!

மரியாள், யோசேப்பு ஆகிய இருவரும் பரிசுத்த வேத எழுத்துக்களை அப்படியே கடைப்பிடித்தவர்கள் (லூக் 2:22,27,39,42). இவர்கள் இயேசுவின் இளமைப் பருவத்தில் அவருக்குத் திருவசனத்தை நேர மெடுத்துப் போதித்தனர் என்பது தெளிவு. பன்னிரண்டு வயதிலேயே தமது வசன அறிவினால் ஆலய வேதப்பண்டிதர்களை ''வியக்க'' வைத்தாரே (லூக் 2:46,47). அவருக்கு அவ்வளவு அபூர்வ அறிவும் ஞானமும் இருந்தும், தமது பெற்றோருக்குக் ''கீழ்ப்படிந்திருந்தார்'' (வச 51). அவர்களை எப்பொழுதும் அவர் மதிக்கத் தவறியதில்லை. சிலுவையில் வேதனை அனுபவித்த வேளையிலும் விதவையான (?) தமது தாய்க்குத் துணையை ஏற்படுத்தினாரே (யோ 19:25-27).

கடைசிக் காலத்தில் வாழும் பெற்றோர் பிள்ளைகளுக்கு இதோ வொரு செய்தி வருகிறது. பத்துக் கட்டளைகளில் ''வாக்குத்தத்தம்'' அடங்கியுள்ள ஒரே கட்டளை ஐந்தாவது: ''பூவுலகில் உன் வாழ்நாள் நீடித்திருக்க உன் தந்தையையும் தாயையும் கனம்பண்ணுவாயாக'' (யாத் 20:12). எபேசியர் 6:1-3இல் அப்போஸ்தலன் பவுல் இதைக் குறிப்பிடுகிறான். ''சாபம்'' எனும் வார்த்தையோடு பழைய ஏற்பாடு முற்றுப்பெறுகிறது — மல் 4:5,6, ''இதோ, கர்த்தரது பெரிதும் பயங்கர மான நாள் வருமுன் நான் உங்களிடம் தீர்க்கன் எலியாவை அனுப்பு கிறேன். நான் வந்து பூமியைச் ***சாபத்தால்*** அடிக்காதபடி, அவன் தந்தையின் இதயங்களைப் பிள்ளைகளிடமும், பிள்ளைகளின் இதயங் களைத் தந்தையரிடமும் திருப்புவான்.'' பெற்றோர்-பிள்ளைகள் உறவுப் பிரச்னைகளைக் கடவுள் எவ்வளவு கண்டிப்பாய்ப் பார்க்கிறார்! மாற்றுக் களைக் கண்டுபிடித்து இந்த 5ஆம் கட்டளையைக் கலப்படம் செய்த அக்காலத்தினரை இயேசு வன்மையாய்க் கண்டித்தார் (மாற் 7:9-13). பவுல் முன்னறிவித்தபடி, ''பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படியாமை'' என்பது கடைசி நாட்களில் அதிகரிக்கும் (2 தீமோ 3:1,2; ரோ 1:30). அனைத்து அதிகாரங்களும் முடிவில் தமக்குக் கீழ்ப்படுத்தப்பட்ட பின்னரும் கிறிஸ்து தமது விண்தந்தைக்குக் கீழ்ப்பட்டிருப்பாராம் (1 கொரி 15:24-28).

தமது முதல் வருகையின்போது, ஒரு மணவீட்டில்தான் இயேசு தமது முதலாம் அடையாள அற்புதத்தைச் செய்தார். கிறிஸ்துமஸ் காலத்தில் நிறைய கிறிஸ்தவத் திருமணங்கள் நடக்கும்! கலியாணங்களிலெல் லாம் கலியாணம் ஆட்டுக்குட்டியானவரின் கலியாணம்தான் (வெளி 19:7). திருச்சபையே அவரது மணமகளாயிருக்கும் (2 கொரி 11:2; எபே 5:25-27,32). இதுவே அவளது ஆயத்தக் காலம். இயேசு இப்பொழுது அவளைத் தமது வசனத்தினால் பரிசுத்தப்படுத்தி, தமது ஆவியின் கனிகளால் அலங்கரிக்கிறார் (கலா 5:22,23). இதற்கு அவர் தமது ஊழியரைப் பயன்படுத்துகிறார் (எபே 4:11-13). அவரது வருகையின் போது அவளுக்குப் ''பிரகாசமான மெல்லிய வெண்ணாடை'' கொடுக் கப்படும் (வெளி 19:8). அந்த ஆடை ''எந்தச் சலவைக்காரரும் வெளுக்க முடியாத அளவு வெள்ளை வெளேரென ஒளி வீசும்'' (மாற் 9:3; வெளி 3:4,5). இச்சித்திரத்தை மனதிற்கொண்டு, கணவன்மார் தங்களது மனைவியரிடம் ''பாசமாய்'' இருக்கவேண்டும்; மனைவியர் தங்கள் கணவன்மாரிடம் ''பயபக்தியாய்'' இருக்கவேண்டும் (எபே 5:22,23). பரலோகில் கணவரும் மனைவியரும் தம்பதியராய் அல்ல, தூதர் போலிருப்பர் (மத் 22:30).

திருமுழுக்கு

இயேசுவின் வாழ்வில் 12 முதல் 30 வயது வரையுள்ள காலத்தைப் பற்றிய விபரங்கள் நான்கு சுவிசேஷங்கள் எதிலுமில்லை (லூக் 3:23). இந்த 18 ஆண்டுக் காலத்தைப் பற்றிய ஒரே வாக்கியம்: லூக் 2:52, ''இயேசுவானவர் ஞானத்திலும், உடல் வளர்ச்சியிலும், தேவ கிருபை யிலும், மனிதர் தயவிலும் அதிகமதிகமாய்ப் பெருகினார்.'' சமநிலை வளர்ச்சி: அறிவாற்றல், உடல் வளர்ச்சி, ஆன்மீகம், சமூக வாழ்வு. அவர் தமது தந்தையின் தச்சுப் பட்டறையில் வேலை செய்தார் என்பது தெளிவு (மத் 13:55; மாற் 6:3). அவரது திருமுழுக்கில் அவரது வெளி ஊழியம் துவங்கிற்று (மத் 3:13). திருமுழுக்கினன் யோவானால் திருமுழுக்கு பெற, அவர் ஏறத்தாழ 70 மைல் பயணித்து, கலிலேயா விலுள்ள நாசரேத்திலிருந்து யோர்தானுக்கு அருகிலுள்ள பெத்தா பராவிற்கு (பெத்தானி) வந்தார் (மாற் 1:9; யோ 1:28).

திருமுழுக்கு பெற இயேசுவுக்கு என்ன அவசியம்? யோவானிடம் திருமுழுக்கு பெற்றோரைப்போல் அறிக்கையிட அவரிடம் பாவம் ஏதுமில்லை (மத் 3:6). பேதுருவின் பிரசங்கத்தைக் கேட்டவர்போல்

மனந்திரும்பவும் அவரிடம் பாவம் ஏதுமில்லை (அப் 2:38). ஆம், இவ்வுலகில் திருமுழுக்கு பெறத் தேவையில்லாத ஒரு நபருண்டானால், அது இயேசு மட்டுமே! அப்படியானால் அவர் திருமுழுக்கு பெற விரும்பியதேன்? தமது பரம பிதாவுக்குக் ***''கீழ்ப்படிவதற்காகவே!''*** மக்களுக்குத் திருமுழுக்கு கொடுக்கும்படி யோவானை அனுப்பியது இயேசுவின் பிதாவானவர்தானே (யோ 1:33). குமாரனின் கீழ்ப்படிதலில் அவ்வளவாய் அகமகிழ்ந்த பிதாவானவர் வானகத்தை உடனே திறந்து, ''இவரே என் ***அன்பார்ந்த*** மைந்தர்; இவர் பொருட்டு நான் ***பூரிப்படைகிறேன்''*** என அறிவித்தார் (மத் 3:16,17). அடுத்த முறை பிதாவானவர் இவ்விதம் அறிக்கையிட்டது மறுரூப மலையில் (மத் 17:5). துவக்க முதல் முடிவு வரை இயேசுவின் வாழ்க்கையே பிதாவுக்குக் கீழ்ப்படிதல் என்றிருந்தது. ''அவர் மரணம்வரை கீழ்ப்படிந்திருந்தார்'' (பிலி 2:8). ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமையினால் நாம் பாவிகளாக்கப்பட்டதுபோல, கிறிஸ்துவின் கீழ்ப்படிதலினால் நாம் நீதிமான்களாக்கப்படுகிறோம் (ரோ 5:19).

விண்தந்தையானவர் மனந்திரும்புவோரைத் திருமுழுக்காட்டும்படி யோவானைப் பணித்தது போல, விசுவாசிப்போரைத் திருமுழுக்காட்டும்படி இயேசு தமது சீடருக்குக் கட்டளையிட்டார் (மத் 28:19; மாற் 16:16). சுவிசேஷத்தின்மீது விசுவாசம் என்பதோடு கீழ்ப்படிதலை இணைக்காதிருப்பதே நமது செய்திகளில் கோளாறு. விசுவாசத்தையும் கீழ்ப்படிதலையும் இணைத்துப் பேசும் புதிய ஏற்பாட்டு வசனங்கள் ஏராளம் (அப் 6:7; ரோ 1:5; 16:26; 1 பேது 1:2; 2:7). தேவனுக்குக் ''கீழ்ப்படிகிறவர்களுக்கே'' நித்திய ஜீவன் வாக்களிக்கப்பட்டுள்ளது (எபி 5:9). இறைமக்கள் ''கீழ்ப்படிதலின் பிள்ளைகள்'' என்றும் மற்றவர்கள் ''கீழ்ப்படியாமையின் பிள்ளைகள்'' என்றும் அழைக்கப்படுகின்றனர் (எபே 2:2; 5:6; கொலோ 3:6). கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையின்போது சுவிசேஷத்திற்குக் ''கீழ்ப்படியாதவர்'' மீது நியாயத்தீர்ப்பின் அக்கினி விழும் (2 தெச 1:7,8). ''கீழ்ப்படிதலுக்கு ஓர் அடையாளம்'' என்று ஞானஸ்நானம் எடுத்துரைக்கப்படும்போதெல்லாம் திரளாய் மக்கள் முன்வருவதைத் திரும்பத் திரும்ப நான் பார்த்திருக்கிறேன். கீழ்ப்படிதல் இல்லாத விசுவாசம் செத்தது! நண்பரே, இன்னும் தள்ளிப்போடாமல், உடனே திருமுழுக்கு பெறுங்கள் (அப் 22:16).

கீழ்ப்படியாதோர்மீது நியாயத்தீர்ப்பு என்று பேசுகையில், தண்ணீர் ஞானஸ்நானத்தைப் பேதுரு ஓர் எடுத்துக்காட்டாய்க் கையாளுகிறான் (1 பேது 3:20-22). தமது வாழ்க்கை முழுவதும் இயேசுவானவர் தமது பிதாவுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருந்ததால், அவரது இரண்டாம் வருகையின் போது யாவரும் அவருக்குமுன் முழங்காலிடுவர் (பிலி 2:8-11). கீழ்ப்படிவோர் அவரோடு அரசாளுவர் (வெளி 3:20,21).

சாத்தான்

திருமுழுக்கைத் தொடர்ந்து ''பிசாசினால் சோதிக்கப்பட ஆவியானவரால் இயேசு வனாந்தரத்திற்குக் கொண்டுபோகப்பட்டார்'' (மத் 4:1). அவர் எல்லாவிதத்திலும் நம்மைப்போல் சோதிக்கப்பட்டார்; ஆனால் ஒருபோதும் அவர் சோதனையில் விழவில்லை (எபி 4:15). தொட்டில் முதல் தொழுமரம் வரை கிறிஸ்துவைப் பிசாசு விட்டானில்லை (லூக் 4:13); ஆனால் அவர் வெளியுலகப்பணியைத் துவங்கியபோது போராட்டம் அதிகரித்தது. மக்களுக்குப் பணியாற்றும்போது அவர் பொல்லாத ஆவிகளோடு வெகுவாய் இடைபட்டார் (மத் 8:28-34; 9:32-34; 12:22; 15:21-28; மாற் 1:23-28; 9:14-29; லூக் 13:10-17). அவரது முதல் வருகையைக் குறிப்பிட்டு அப்போஸ்தலன் யோவான் எழுதியது: ''பிசாசின் செயல்களை அழிக்கும்படிக்கே இறைமகன் வெளிப்பட்டார்'' (1 யோ 3:8).

''பிசாசை'' அல்ல, அவனது ''செயல்களை'' அழிக்கவே இயேசு வெளிப்பட்டார் என்பதைக் கவனிக்க (1 யோ 3:8). சிலுவையில்கூட, இயேசு பிசாசை ''அழிக்க''வில்லை; அந்தகார சக்திகளை ''உரிந்து கொண்டார்'' (= பிடுங்கிக்கொண்டார்) (கொலோ 2:15). அவர் பிசாசையே அழித்திருப்பாரெனில், இன்று ஆன்மீகப் போராட்டம் குறித்துப் பேசுவானேன்? (எபே 6:12). என்றும்போல் பிசாசு விறுவிறுப்பாயிருக்கிறான். அவன் மக்களை வஞ்சிக்கிறான் (அப் 5:3); அவர்களைக் குருடாக்குகிறான் (2 கொரி 4:4); இறைப்பணியாளரைத் தடுக்கிறான் (2 கொரி 12:7; 1 தெச 2:18); மக்களை விழுங்கச் சுற்றித் திரிகிறான் (1 பேது 5:8); அவிசுவாசிகளைத் தனது ஆதிக்கத்திற்குள் வைத்திருக்கிறான் (அப் 26:18); விசுவாசிகளைச் சோதிக்கிறான் (1 கொரி 7:5); கீழ்ப்படியாமைக்குள் மக்களை அடக்கிவைக்கிறான் (எபே 2:2); தனது பிரதிநிதிகள் மூலம் துர்வுபதேசத்தைப் பரப்புகிறான் (1

தீமோ 4:1); விசுவாசிகளை வஞ்சித்து வசப்படுத்துகிறான் (2 தீமோ 2:26); உலகைத் தனது ஆளுகைக்குள் வைத்திருக்கிறான் (1 யோ 5:19); ஒளியின் தூதன்போல் கிறிஸ்தவர்களை வஞ்சிக்கிறான் (2 கொரி 11:2,3,13-15).

தமது முதலாம் வருகையின்போது இயேசு பிசாசை அதட்டினார், பொல்லாத ஆவிகளைத் துரத்தினார்; ஆனால் ஒரு முறைகூட அவனைச் ''சபிக்கவோ'' ''கட்டவோ'' இல்லை. தமது சீடருக்கு ஜெபிக்கக் கற்பித்ததெல்லாம், ''எங்களைச் சோதனைக்கு உட்படுத்தாது, தீயவனிடமிருந்து எங்களை விடுவியும்'' என்பதே (மத் 6:13). இன்று பிசாசை நாம் என்னவெல்லாம் செய்யலாம் என்று விவிலியம் தெளிவாய் போதித்துள்ளது: அவனுக்கு எதிர்த்து நிற்கலாம் (யாக் 4:7); அவனை விரட்டலாம் (மத் 10:1,8); அவனுக்கு இடம் தர மறுக்கலாம் (எபே 4:27); அவனுக்கெதிராய் விழிப்புடனிருக்கலாம் (1 பேது 5:8). ஆனால் அவனை இன்று நாம் ''கட்ட'' (bind) முடியாது; ஆயிரமாண்டு ஆட்சியின்போது ஒரு தூதன் ஒரு பெரிய சங்கிலி கொண்டு அவனைக் கட்டுவான் (வெளி 20:1-3). பிசாசை இன்று நாம் உலகிலிருந்து ''வெளியேற்ற'' (banish) முடியாது; ஆயிரமாண்டு ஆட்சிக்குப் பின்னர்தான், சாத்தான் பாதாளத்திற்குள் தள்ளப்படுவான் (வெளி 20:7,10). அவனை இன்று நாம் ''எரிக்க'' (burn) முடியாது; தமது வருகையின்போது கிறிஸ்து அதைச் செய்வார் (2 தெச 2:8). பிசாசை இன்று நாம் ''தூஷிக்கவோ'' (blaspheme) சபிக்கவோ கூடாது; தேவதூதரும், மிகாவேலும்கூட, அதைச் செய்யத் துணியார்கள் (2 பேது 2:10ஆ,11; யூதா 8-10). திருமறையின் வரம்புகளை மீறாதீர். சாத்தானைக் ''கட்டும்'' திருமறைக்குப் புறம்பான பழக்கத்தில் சில பிரசங்கிமார் இருக்கின்றனர்; அதனால் மக்களும் தவறாய் வழிநடத்தப்படுகின்றனர். இயேசு சிலுவையிலறையப்பட்டபோது பழைய சர்ப்பம் அவரது ''குதிங்காலை'' நசுக்கிற்று; அவரது இரண்டாம் வருகையிலோ, இயேசு அதின் ''தலையை'' நசுக்குவார் (ஆதி 3:15ஆ). எனவேதான் ரோம் நகர் கிறிஸ்தவர்க்கு அப்போஸ்தலன் பவுல் இவ்விதம் எழுதினான்: ''சமாதானத்தின் தேவன் ***சீக்கிரம்*** சாத்தானை உங்கள் கால்களின் கீழ் நசுக்கிப்போடுவார்'' (ரோ 16:20). ''சீக்கிரம்'' என்று பவுல் குறிப்பிட்டது இரண்டாம் வருகையாகும்; ஏனெனில் ஆதிக் கிறிஸ்தவர் கிறிஸ்துவின் வருகையை நொடிதோறும் எதிர்நோக்கி வாழ்ந்தனர்!

வல்லமை

''உன்னதமானவரின் வல்லமை'' மரியாள்மீது நிழலிட்டபோது இயேசு அவளில் கருவானார் (லூக் 1:35). அவர் திருமுழுக்கு பெற்றுத் தண்ணீரிலிருந்து கரையேறியபோது புறா போல தூயாவியானவர் அவர் மீது வந்திறங்கினார் (மத் 3:16). 40-நாள் உபவாசத்தைத் தொடர்ந்து அவர் துவங்கிய ஊழியம் வல்லமை நிறைந்ததாயிருந்தது. அதைச் சரித்திராசிரியன் லூக்கா இவ்விதம் குறிப்பிடுகிறான்: லூக் 4:14, ''ஆவியானவரது பலத்தினால் இயேசு (வனாந்தரத்திலிருந்து) திரும்பினார்.'' அவரது ஊழியத்தை லூக்கா இரத்தினமாய்ச் சுருக்கினான்: அப் 10:38, ''நசரேயனாகிய இயேசுவைத் தேவன் பரிசுத்த ஆவியினாலும் வல்லமையினாலும் அபிஷேகம்பண்ணினார்; தேவன் அவரோடு இருந்ததால் அவர் நன்மை செய்கிறவராயும், பிசாசின் வல்லமையில் அகப்பட்ட யாவரையும் குணமாக்குகிறவராயும் சுற்றித் திரிந்தார்.''

அவரது பிரசங்கம் வல்லமையோடும் அதிகாரத்தோடும் இருந்தது (லூக் 4:18,19,32). அவர் உபதேசித்துக்கொண்டிருக்கையில், ''நோயாளிகளைக் குணமாக்கும் கர்த்தருடைய வல்லமை வெளிப்பட்டது'' (லூக் 5:17). அவரது அற்புதச் செயல்களைக் கண்ட மக்கள் ஆச்சரியப்பட்டு, ''மனிதருக்கு இவ்வித அதிகாரம் கொடுத்த தேவனை மகிமைப்படுத்தினர்'' (மத் 9:8). அசுத்த ஆவிகளைத் துரத்தவும் நோயாளிகளைக் குணமாக்கவும் அவர் தமது சீடருக்கு அதிகாரமும் வல்லமையும் கொடுத்தார் (மத் 9:1). அவர் மரித்தபோதும், அசாதாரண விதத்தில் வல்லமை வெளிப்பட்டது. தேவாலயத்தின் தொங்குதிரை மேலிருந்து கீழாகக் கிழிந்தது; பூமி அதிர்ந்தது; குன்றுகள் பிளந்தன; பல கல்லறைகள் திறந்தன (மத் 27:50-52). அவரது உயிர்த்தெழுதலில் வெளிப்பட்ட வல்லமை நிகரற்றது (எபே 1:19,20). கர்த்தராகிய இயேசுவை மரணத்திலிருந்து எழுப்பிய தேவன் அதே வல்லமையினால் நம்மையும் எழுப்புவார் (1 கொரி 6:14; 2 கொரி 4:14; 1 தெச 4:14). எனவேதான், பவுலின் வாழ்க்கையின் ஒரே நாட்டம் கிறிஸ்துவையும் அவரது ''உயிர்த்தெழுதலின் வல்லமையையும்'' அறிவதாயிருந்தது (பிலி 3:10).

கிறிஸ்துவின் முதல் வருகையிலேயே தேவ வல்லமை இவ்வளவு வெளிப்பட்டிருக்குமானால் அவரது இரண்டாம் வருகையில் இன்னும்

எவ்வளவு அதிகமாயிருக்கும்! கிறிஸ்துவானவரே சொன்னதைக் கேளுங்கள்: மத் 24:30, ''மனுமகன் வல்லமையோடும் மிகுந்த மகிமையோடும் வானத்தின் மேகங்கள்மீது வருகிறதைப் பூவுலகின் அனைத்து இனத்தாரும் காணுவர்'' (மத் 26:64; மாற் 14:62; லூக் 21:27). ''இப்பொழுது இரட்சிப்பும் வல்லமையும் நமது தேவனது இராஜ்யமும், அவரது கிறிஸ்துவின் அதிகாரமும் வந்துவிட்டன; நமது சகோதரர்மீது குற்றம் சாட்டுகிறவன் தாழத் தள்ளப்பட்டுப்போனான்'' என்று வானத் திலே ஒரு முழக்கம் உண்டாகும் (வெளி 12:10). அல்லேலூயா!

இரு வருகைகளுக்கு இடையில் வாழும் நாம் அதே வல்லமையை நமது வாழ்விலும் பணியிலும் அனுபவிக்கலாம். ''கடவுள் நமக்குப் பயமுள்ள ஆவியை அல்ல, பலமுள்ள ஆவியையே கொடுத்திருக் கிறார்'' (2 தீமோ 1:7). கிறிஸ்துவின் பரமேறுதலுக்குப் பின்னர் பரிசுத்த ஆவியானவரின் ''முன்மாரி'' பொழிந்தது (அப் 2:33; எபே 4:8); கிறிஸ்துவின் மறு வருகைக்கு முன்னர் ஆவியானவரின் ''பின்மாரியை'' எதிர்பார்க்கலாம் (ஓசி 6:3; யோவேல் 2:23; அப் 2:17-21). தேவனது வல்லமை காணப்படாத நமது நிகழ்ச்சிகளும் திட்டங்களும் அர்த்த மற்றவை. வல்லமையற்ற கிறிஸ்தவத்திற்கெதிராய் பைபிள் நம்மை எச்சரிக்கிறது (2 தீமோ 3:5). ''உன்னதத்திலிருந்து வரும் பலத்தால்'' தரிப்பிக்கப்படும்வரை கர்த்தருக்குமுன் அடிக்கடி காத்திருங்கள் (லூக் 24:49; ஏசா 40:31). தேவ வல்லமைக்கு மாற்றே கிடையாது.

பாடுகள்

''மிகுந்த சந்தோஷமுண்டாக்கும் நற்செய்தி'' என்று கிறிஸ்துமஸ் செய்தி மேய்ப்பருக்கு அறிவிக்கப்பட்டது (லூக் 2:10). ஆனால் அவரது பிறப்பையடுத்த 8ஆம் நாளில் நெஞ்சைப் பிளக்கும் ஒரு கூற்று மரியா ளுக்குச் சொல்லப்பட்டது: லூக் 2:34,35, ''இக்குழந்தை அநேகரால் விரோதமாய்ப் பேசப்படும் அடையாளமாவதற்கு நியமிக்கப்பட்டிருக் கிறது. உன் ஆன்மாவையும் ஒரு பட்டயம் உருவிப்போகும்.'' ஆசா ரியன் கூறும் ஆசீர்வாதத்தில் இப்படி ஒரு கூற்று வருமானால் அந்தத் தாய் என்ன நினைத்திருப்பாள்? இயேசுவின் வாழ்க்கை துவக்க முதல் முடிவு வரை பாடுகள் நிறைந்ததாயிருந்தது —

- ☐ வசதியாக ஒரு வீட்டிலோ மருத்துவமனையிலோ, அல்லது ஒரு விடுதியில்கூட, பிறக்கும் சிலாக்கியம் அவருக்குக் கிட்டவில்லை; மாட்டுத் தொழுவத்தில்தான் பிறந்தார் (லூக் 2:7).

- ☐ அவரது கன்னிப் பிறப்பு மறைமுகமாய்த் தாக்கப்பட்டது (யோ 8:41).
- ☐ அவருக்கு வீட்டில் தங்கும் வசதி அடிக்கடி கிடைக்கவில்லை (மத் 8:19,20).
- ☐ சில இல்லங்களில் அவருக்கு விருந்தோம்பலின் அடிப்படையான ஆசாபாசங்கள்கூடக் காட்டப்படவில்லை (லூக் 7:36-46).
- ☐ அவர் சுற்றுப்பயணம் செய்து பிரசங்கித்து வந்ததால், வேளா வேளைக்குச் சாப்பாடு கிடைக்காமல், அவருக்கு அடிக்கடி பசி யெடுத்தது. தமது வயிற்றுப்பசிக்கு அவர் சாப்பிட்டபோது அவரைப் பெருந்தீனிக்காரன் என்றழைத்தனர் (மத் 11:19).
- ☐ யூதர்கள் அவரைப் பார்த்து, ''உனக்குப் பிசாசு பிடித்திருக்கிறது'' என்றனர் (யோ 8:48). அவரது சொந்த மக்கள், ''அவர் மதிமயங்கி யிருக்கிறார்'' என்றனர் (மாற் 3:21).
- ☐ தமது சொந்த நாட்டினர் மற்றும் இனத்தாராலேயே அவர் தள்ளப் பட்டார் (மாற் 6:3,4).
- ☐ தனிமையால் வாதிக்கப்பட்டார். அவருக்கு அவரது சீடரின் துணை கட்டாயம் தேவைப்பட்டபோது அவர்கள் தூங்கிவிட்டனர் (மத் 26:38,40).
- ☐ அவரது அடக்கம்கூட ஓர் இரவல் கல்லறையில்தான் (மத் 27:57-60).

இவையெல்லாவற்றையும் சேர்த்து ஒட்டு மொத்தமாக எபிரெய நிருப ஆக்கியோன் ''அவர் பட்ட பாடுகள்'' என்றழைக்கிறான் (எபி 5:8). ஏசாயா 53இல் சித்திரிக்கப்பட்டபடி, அவரது பாடுகள் சிலுவையில் உச்சத்தை எட்டின.

வெளிப்படுத்தல் புத்தகம் கிறிஸ்து வல்லமையுடனும் மகிமையுட னும் திரும்புதலைப்பற்றிப் பேசுகிறது. இப்புத்தகத்தின் மையப்பொருள் 1:7இல் உண்டு: ''இதோ, அவர் மேகங்களோடு வருகிறார்!'' இந்த வெளிப்படுத்தல் புத்தகத்தில் கிறிஸ்து குறைந்தது 26 முறை ''தேவாட் டுக்குட்டியானவர்'' என்றழைக்கப்பட்டுள்ளதைக் கவனித்திருக் கிறீர்களா? இது ஏன்? சிலுவையினாலேயே சிம்மாசனம் கிடைக்கிறது! பாடுகளினாலேயே மகிமை கிட்டுகிறது! அன்று தேவ ஆட்டுக்குட்டி யென அறிமுகப்படுத்தப்பட்டவர் இன்று யூதா கோத்திரத்துச் சிங்கமாய் நிற்கிறார் (வெளி 5:5; ஆதி 49:9,10). கழுதையின்மீது பவனி வந்தவர் இப்பொழுது வெள்ளைக் குதிரையின்மீது வருகிறார் (வெளி 19:11).

''யூதருக்கு இராஜா'' என்று முட்கிரீடத்துடன் பகடிபண்ணப்பட்டவர் இப்பொழுது ''இராஜாதி இராஜாவாய், கர்த்தாதி கர்த்தராய்'' தங்கக் கிரீடம் அணிந்து நிற்கிறார் (மத் 27:29,37; வெளி 14:4; 19:16). அவரது வலது கையில் பிலாத்து ஒரு கோலைக் கொடுத்தான்; இப்பொழுது அவரைப் பிதாவானவர் தமது வலது பக்கத்தில் அமரச்செய்து அவர் கையில் ஒரு செங்கோலையும் அரிவாளையும் கொடுத்துள்ளார் (மத் 27:29; எபி 1:8; வெளி 14:14). அவரது முதல் வருகையில் அரசர்களும் அதிகாரிகளும் அவருக்கெதிராய்த் திட்டங்கள் தீட்டினர் (சங் 2:10-12; அப் 4:25-27); அவரது இரண்டாம் வருகையில் அவருக்குக் கீழ்ப் படியாத அரசர்கள் மற்றும் சேனைத்தலைவர்களுக்கு எதிராய் அவரது கோபக் கனல் பறக்கும் (வெளி 6:15-17).

நண்பரே, கிறிஸ்தவத்தில் பரவிவரும் ஒரு துர்வுபதேசம் குறித்து உங்களை எச்சரிக்கிறேன். அதாவது, ''கிறிஸ்து நமக்காய்ப் பாடுபட்டு விட்டதால் நாம் பாடனுபவிக்கத் தேவையில்லை!'' சத்தியத்திற்குப் புறம்பானது இதுபோல் வேறொன்றில்லை. ரோ 8:17, ''கிறிஸ்துவுடன் நாம் பாடுபட்டால் அவருடன் மகிமைப்படுவோம்.'' 2 தீமோ 2:12, ''அவரோடு நாம் பாடுகளைச் சகித்தால், அவரோடு ஆளுகையும் செய் வோம்.'' ''இந்த வார்த்தை உண்மையுள்ளது'' என்று பவுல் அடித்துக் கூறுகிறான் (வச 11அ). உடலுக்கடுத்த இவ்வுலகப் பாடுகளைக் குறிப் பிட்டுப் பவுல் மேலும் எழுதுவது: 2 கொரி 4:17, ''வெகு விரைவில் நீங்கும் இலகுவான நமது உபத்திரவம் மிகவும் அதிகமான நித்திய கன மகிமையை உண்டாக்குகிறது.'' வாழ்க்கையில் ''அநேக'' உபத்திர வங்கள் வழியாய் நாம் கடந்துவந்து முடிவில் வெண்ணாடைகள் உடுத்தித் தேவனது சிங்காசனத்திற்கு முன் அழகாய் நின்று என் றென்றும் அவரைச் சேவிப்போம் (யோ 16:33; அப் 14:22; வெளி 7:13-17). வெள்ளைக் குதிரையில் இயேசு ஏறி வருகையில் நாமும் வெள்ளைக் குதிரைகளில் அவர்பின் பவனி வருவோம் (வெளி 19:11,14). நமக்குக் கிரீடங்கள் தரப்படும்: ஜீவ கிரீடம் (யாக் 1:12; வெளி 2:10), நீதியின் கிரீடம் (2 தீமோ 4:8), மகிழ்ச்சியின் கிரீடம் (1 தெச 2:19; பிலி 4:1), மகிமையின் கிரீடம் (1 பேது 5:4; எபி 2:9). ''பரலோகில் உங்கள் பலன் மிகுதியாயிருக்கும்'' என்று இயேசு அடிக்கடி சொன்னாரல்லவா? (மத் 5:12; 10:41; லூக் 6:23,35). தமது முதல் வருகையில் இயேசு நமக்குப் பொறுப்புகள் தந்தார்; இரண்டாம் வருகையில் நமக்குப் பாராட்டுப்பரிசுகள் தருவார் (வெளி 22:12).

எருசலேம்

இயேசுவின் பூவுலக வாழ்வில் எருசலேம் நகர் முக்கிய இடம் வகித்தது. அவர் பிறந்தது பெத்லகேம் எனினும், எருசலேமிலுள்ள தேவாலயத்தில்தான் அவர் பிரதிஷ்டைபண்ணப்பட்டார் (லூக் 2:22-38). நியாயப்பிரமாணப் போதகரோடு 12 வயதில் கலந்துரையா டியது எருசலேமில்தான் (லூக் 2:41-49). அவரது மூன்றாம் பெரிய சோதனை எருசலேமில்தான் வந்தது (லூக் 4:9-12). அவர் அடிக்கடி எருசலேம் தேவாலயத்தில் போதித்துவந்தார் (யோ 5,7,8; 18:20; லூக் 22:53). ஆயினும், இந்நகரைக் குறித்து அவர் இவ்விதம் புலம்ப வேண்டியதாயிற்று: ''எருசலேமே, எருசலேமே, தீர்க்கதரிசிகளைக் கொலை செய்து, உன்னிடம் அனுப்பப்பட்டவர்களைக் கல்லெறிகிற வளே! கோழி தன் குஞ்சுகளைத் தன் செட்டைகளின் கீழ் கூட்டிச் சேர்ப்பதுபோல் நான் எத்தனை தரமோ உன் பிள்ளைகளைக் கூட்டிச் சேர்க்க மனதாயிருந்தேன்; உங்களுக்கோ மனதில்லாமல் போயிற்று!'' (மத் 23:37; லூக் 13:34). முடிவில் அவர் அந்நகரைப் பார்த்துக் கண்ணீர் விட்டு அழுது சொன்னது: லூக் 19:41-44, ''உனக்குக் கிடைத்த இந்த நாளிலாவது உனது சமாதானத்திற்கு ஏற்றவைகளை நீ அறிந்திருந்தா யானால் நலமாயிருக்கும், இப்பொழுதோ அவை உன் கண்களுக்கு மறைவாயிருக்கின்றன. உன்னைச் சந்திக்கும் காலத்தை நீ அறியாது போனதால், உன் எதிரிகள் உன்னைச் சூழ மதில் போட்டு, உன்னை வளைந்துகொண்டு, எப்பக்கத்திலும் உன்னை நெருக்குவர்.'' எருசலேம் நகருக்கு வெளியேதான் இயேசு சிலுவையிலறையப்பட்டார் (எபி 13:12). லத்தீன் மொழியில் ''கல்வாரி'' அல்லது எபிரெய-அரமிய மொழியில் ''கொல்கதா'' என்பது எருசலேமின் மதில்களுக்கு வெளி யேயுள்ளதோர் இடம் (மத் 27:32,33; மாற் 15:22; லூக் 23:33; யோ 19:16,17).

''சமாதானபுரம்'' என்றிருக்கவேண்டிய எருசலேம் நகர் போராட்டங் களும் கலவரங்களும் நிறைந்ததாயிற்று. ''எருசலேமின் சமாதானத்திற் காய் வேண்டிக்கொள்ள'' நாம் அழைக்கப்பட்டுள்ளோம் (சங் 122:6). புதிய ஏற்பாட்டுக் கிறிஸ்தவர்களாக நாம் ''எங்கும்'' சமாதானம் நிலவ ஜெபிக்கவேண்டும். மேய்ப்பருக்குக் கிறிஸ்துவின் பிறப்பு அறிவிக்கப் பட்டபோது, தூதர் கூட்டம் பாடியது நினைவிருக்கிறதா? ''பூமியின் மேல் சமாதானம்!'' (லூக் 2:14). தீமோத்தேயுவுக்குப் பவுல் எழுதுகை யில் நாம் ''சமாதானமும்'' அமைதலுமுள்ள வாழ்க்கை நடத்துவதற்கேது

வாக ''எல்லா மனிதருக்காகவும்'' வேண்டுதல்கள் ஏறெடுக்கவேண்டு மென அறிவுறுத்தினான் (1 தீமோ 2:1,2).

''புனித நாட்டுப் பயணம்'' என்று சொல்லப்படுவதைக் குறித்த ஒரு சில வார்த்தைகள் இங்கு பொருத்தமாயிருக்கும். புதிய ஏற்பாட்டு உப தேசத்தின்படி, அது நகராயிருந்தாலும், மலையாயிருந்தாலும், கட்டிட மாயிருந்தாலும் தேவன் ஓர் ''இடத்தைப்'' புனிதப்படுத்துவதே இல்லை (யோ 4:21-24). அவர் ''மனிதருக்குள்ளேயே'' குடிகொள்கிறார் (1 கொரி 6;19; 2 கொரி 6:16). அவர் ''மனிதரை'' மட்டுமே பரிசுத்தப் படுத்துகிறார் (எபி 13:12). திருச்சபைகளுக்கு எழுதப்பட்ட நிருபங் களில் ஓரிடத்தில்கூட புனித யாத்திரை என்று பேச்சே கிடையாது. நாம் ஏற்கனவே இவ்வுலகில் யாத்திரிகர்தானே (1 பேது 2;11). நாம் மேலான பரம தேசத்தையே நாடவேண்டும் (எபி 11:13-15). இயேசு ''எங்கு'' நடந்தாரோ அங்கு அல்ல, அவர் ''எப்படி'' நடந்தாரோ அப்படி நடக் கவே நாம் அழைக்கப்பட்டுள்ளோம் (1 யோ 2:6). நாம் ''மாம்சத்தின்படி கிறிஸ்துவை'' அறியக்கூடாதாம் (2 கொரி 5:16). தங்களது விற்பனைப் பொருட்களை நீங்கள் வாங்காதுபோனால் நீங்கள் எதையோ இழந்து விட்டீர்கள் என்று வியாபார விளம்பரதாரர் உங்களை ஏங்க வைப்பது போலவே, வாழ்நாளில் ஒரு முறையாவது இஸ்ரவேல் நாட்டிற்குப் போய்வரவில்லையெனில் நீங்கள் ஏதோ இழந்துவிட்டதுபோலக் கிறிஸ்தவப் பத்திரிகைகளும் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளும் உங்களை நினைக்க வைக்கின்றன. நீங்கள் ஒரு முறை இஸ்ரவேல் நாட்டிற்குப் போய்வந்துவிட்டால் பைபிள் உங்களுக்கு நன்றாகப் புரிந்துவிடும் என்பர். பைபிள் எழுதப்பட்ட பின்னணியை நன்கு விளங்கிக்கொள்ள இவ்விதப் பயணங்களைவிடக் கிரமமாய் ஒரு வேதாகமப் பொருளக ராதியை (Bible Dictionary) பயன்படுத்துவது மேல் என்றே நான் அழுத்திச் சொல்வேன். இரு பகுதிகளாய் வெளிவந்துள்ள IVP Bible Background Commentaryயும் சாலச் சிறந்தது.

பிரிய நண்பரே, இஸ்ரவேல் நாட்டிற்குச் சென்று வரும் அளவுக்கு உங்களுக்கு வசதியில்லையேல் கவலையே வேண்டாம். நீங்கள் ''பழைய'' எருசலேமுக்குப் ''போக'' வேண்டிய அவசியமில்லை; ''புதிய'' எருசலேம் நம்மிடத்திற்கே ''வரப்'' போகிறது (வெளி 21:2,3). ''மேலான'' பரம எருசலேமே ''நம்மெல்லாருக்கும் தாயானவள்'' (கலா 4:26). எபிரெயரில் எபிரெயனான பவுல் எழுதுவதைக் கவனியுங்கள்:

''புறத்தோற்றத்தில் யூதனானவன் யூதன் அல்ல ... உள்ளத்தில் யூத னானவனே யூதன்!'' (ரோ 2:28, 29). கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தால் கழுவப்பட்ட நாமும், அதே அனுபவம் பெற்றவர்களும் மட்டுமே, ''ஈசாக்கைப்போல வாக்குத்தத்தத்தின் பிள்ளைகளாய்'' இருக்கிறோம் (கலா 4:28).

எவ்விதக் காரணத்தைச் சொன்னாலும், பிரபல பிரசங்கிமாரும் சுவிசேஷகரும் இஸ்ரவேல் நாட்டில் மேற்கொள்ளும் கட்டிடத் திட்டங் களில் பணத்தைக் கொட்டாதீர். ''கர்த்தர் சொன்னார், கர்த்தர் சொன் னார்'' எனும் மாய வலைக்குள் சிக்கிக்கொள்ளாதீர்! இஸ்ரவேல் நாட்டிற் காகவோ இந்தோனேஷியா நாட்டிற்காகவோ இந்திய நாட்டிலிருந்தே ஜெபிக்கலாமே (எரே 23:23). நாம் ''எங்கிருந்து'' ஜெபிக்கிறோம் என் பதல்ல, ''எவரிடம்'' வேண்டுகிறோம் என்பதே காரியம் (யோ 4:20, 21,24). மறுரூப மலையில் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்குப் பேதுரு முன் வைத்த வேண்டலைப் பரலோகம் அங்கீகரிக்கவில்லை (மாற் 9:5-8). வெளிப்படுத்தல் புத்தகத்தில் அப்போஸ்தலன் யோவான் அடிக்கடி சொல்லுவது, ''நான் கண்டேன் ... நான் கண்டேன்'' என்பதே. ஆனால் ஒரே ஒரு முறை ''நான் காணவில்லை'' என்கிறான். அது எதைப் பற்றியது தெரியுமா? வெளி 21:22, ''அதிலே தேவாலயத்தை நான் காணவில்லை; சர்வ வல்ல தேவனாகிய கர்த்தரும் ஆட்டுக்குட்டியான வருமே அதற்கு ஆலயம்!'' இதைவிட இறைச்செய்தி தெளிவாயிருக்க முடியுமோ?

கிறிஸ்துமஸ் காலங்களில் நமது ஆலயக் கட்டிடங்களை அலங் கரிப்பதில் ஏராளம் பணமும் நேரமும் செலவிடுகிறோம். ஆனால், தனிப்பட்ட விசுவாசிகளாகவும், திருச்சபையாக ஒரு கூட்டமாகவும், நாமே ஜீவனுள்ள தேவனது ஆலயமாம் (1 கொரி 6:19; 2 கொரி 6:16; எபே 2:19-22). நடைமுறைப் பரிசுத்தத்தினாலும் நீதிநெறியினாலும் நாம் நம்மை அலங்கரிப்பதற்கு முக்கியத்துவம் தருவோம் (சங் 29:2; 96:9). இதுவே தேவாட்டுக்குட்டியானவரது கலியாணத்திற்கு நம்மை ஆயத்தப்படுத்தும் (வெளி 19:7,8).

முடிந்தது!

கிறிஸ்துவின் பிறப்பைக் குறித்து யோசேப்புக்குத் தூதன் மூலம் வந்த முதலறிவிப்பு: மத் 1:21, ''அவள் ஒரு குமாரனைப் பெறுவாள்;

அவருக்கு இயேசு என்று பெயரிடுவாயாக; ஏனெனில், அவர் தமது மக்களை அவர்களது பாவங்களிலிருந்து ***இரட்சிப்பார்!''*** சிலுவையில் தொங்குகையில் இயேசு, ''முடிந்தது'' என்றார் (யோ 19:30). அதாவது, பரிசுத்த தேவனது நிபந்தனைகளைத் திருப்திபண்ணி இயேசு மீட்பின் செயலை முடித்தார் (எபி 9:14; 10:12-14). நமக்காய் அவர் மரித்ததையும் அவரது உயிர்த்தெழுதலையும் விசுவாசித்தபோது நாம் இரட்சிக்கப்பட்டோம் (ரோ 10:9,10). நம்மில் தேவன் துவங்கிய நல்ல செயல் இயேசு கிறிஸ்துவின் நாளில், அதாவது அவர் திரும்பி வருகையில், முற்றுப்பெறும் (பிலி 1:6). எனவேதான், ''நாம் (முதலில்) விசுவாசித்தபோது இரட்சிப்பு சமீபமாயிருந்ததைவிட இப்பொழுது அது நமக்கு அதிக சமீபமாயிருக்கிறது'' என்கிறோம் (ரோ 13:11).

கிறிஸ்துவின் முதல் வருகையும் மறு வருகையும் எபிரெயர் 9:28இல் அழகாய் வித்தியாசப்படுத்திக் காட்டப்பட்டுள்ளன: ''கிறிஸ்து அநேகரது பாவங்களைச் சுமந்து தீர்க்கும்படி ஒரே தரம் பலியிடப்பட்டு, தமக்காய்க் காத்துக்கொண்டிருப்போருக்கு இரட்சிப்பை அருள இரண்டாந்தரம் பாவமில்லாமல் தரிசனமாவார்!'' இரட்சிப்பை நாம் மூன்று காலங்களாகப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்: கடந்தகால இரட்சிப்பு, நிகழ்கால இரட்சிப்பு, எதிர்கால இரட்சிப்பு. கடந்தகால இரட்சிப்பு என்பது கிறிஸ்துவின் தியாகப் பலியினால் பாவத்தின் ''தண்டனையிலிருந்து'' (penalty) கிடைத்த விடுதலையாகும். நிகழ்கால இரட்சிப்பு என்பது கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதல், பரமேறுதல் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவர் உள்ளில் வாசம் ஆகியவற்றால் பாவத்தின் ''வல்லமையிலிருந்து'' (power) கிடைக்கும் விடுதலையாகும். எதிர்கால இரட்சிப்பு என்பது கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையின்போது அவரைப் போலவே மாறி (1 யோ 3:2), சோதனையோ பாவமோ இல்லாத அவரது சந்நிதிக்குள் நுழையும்போது பாவத்தின் ''பிரசன்னத்திலிருந்தே'' (presence) கிடக்கவிருக்கும் விடுதலையாகும் (வெளி 21;27). இந்த மூன்றாவது கட்டம் நமது ''சரீர மீட்பையும்'' உள்ளடக்கும்; அதற்குப் பின்னர்தான் ''மரணமோ, துக்கமோ, அலறலோ, வேதனையோ'' கிடையாது (ரோ 8:23; வெளி 21:4). இந்த முழுமையான இரட்சிப்பைக் குறித்துதான், ''இப்பொழுது ***இரட்சிப்பும்*** ... கிறிஸ்துவின் அதிகாரமும்'' வந்துவிட்டன என்று வானத்தில் ஒரு பெரிய சத்தமுண்டாகும் (வெளி 12:10). அன்று ***தீர்க்கதரிசியானவராய்*** பூவுலகிற்கு வந்தவர் (உபா 18:17,18; அப் 3:22,23; 7:37), இன்று பரலோகில் பிரதான ***ஆசாரியராய்*** நமக்காய் மன்றாடுபவர் (எபி 7:24-27), நாளை இராஜாதி ***இராஜாவாய்த்*** திரும்பி வருவார் (2 தீமோ 4:1; வெளி 17:14; 19:16). இவ்விதம் கிறிஸ்துவின் அபிஷேக முப்பணி நிறைவேறுகிறது!

வெளிப்படுத்தல் புத்தகத்தில் கிறிஸ்துவானவர் தம்மை அடிக்கடி ''அல்பாவும் ஓமெகாவுமானவர்'' என்று அறிமுகப்படுத்துகிறார் (வெளி 1:8,17; 2:8; 21:6; 22:13). ஆம், நமது விசுவாசத்தைத் துவக்குபவர் மட்டுமல்ல, அதை முடிப்பவரும் அவரே (எபி 12:2). முதலாம் வருகையில் கிறிஸ்து நமது விசுவாசத்தைத் துவக்குபவராயிருந்தார்; இரண்டாம் வருகையில் அவர் அதை முடிப்பவராயிருப்பார்! சிலுவையிலிருந்து அவர், ''முடிந்தது'' என்றார்; கடைசியில் சிம்மாசனத்திலிருந்து அவர், ''ஆயிற்று'' என்பார் (வெளி 21:5,6). ''சீக்கிரம் ... விரைவாக ... திடீரென'' எனும் சொற்கள் வெளிப்படுத்தல் புத்தகத்தில் அடிக்கடி வருகின்றன (வெளி 1:1,3; 2:16; 3:11; 11:14; 22:6,7, 10,12,20). தமது முதல் வருகையின்போது ''என்னிடம் வாருங்கள்'' என்று நம்மை இயேசு அழைத்தார்! அதற்குச் செவிமடுத்த நாம் இப்போது, ''கர்த்தராகிய இயேசுவே, வாரும்'' என்று அவரை அழைப்போம்! (வெளி 22:20). ❐

''இயேசுவின் அடிச்சுவடுகள்''

Jesus' Footsteps

கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கையைப் பற்றிக் கீழ்க்கண்ட தலைப்புகளில் R. ஸ்டான்லி கொடுத்த செய்திகள் —

எளிமை (Poorness) ■ தாகம் (Passion) ■ இரக்கம் (Pity)
பரிசுத்தம் (Purity) ■ சமாதானம் (Peace) ■ வேதனை (Pain)

6 ஒளித்தட்டுகள்; ஓடும் நேரம் 15 மணி
ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழ்

இயேசு நடந்தபடியே நடக்க விரும்பும் ஒவ்வொருவரும் கட்டாயம் பார்க்கவேண்டியது!

விலை ரூ. 300/- அனுப்பச் செலவு ரூ. 50/-

R. Stanley, 13 Church Colony, Vellore 632 006, India
Tel: 00 91 98437 07600 <stanleyonbible@hotmail.com>